

Sofieke, Lowieke en hun beestenboel

Kindertoneel in twee delen

Auteur: Daniel Quintens

Uitgever: www.cts-producties.nl of (.be)

Bezetting: 11 kinderen

Lowieke: Leeuw

Sofieke: Slang

Juffrouw:

Mieke: Tijger

Joske:

Katrien:

Mielke:

De vier pestkopjes:

Dré:

Wim:

Bart:

Hanne:

Decor:

Het decor is in twee delen gesplitst.

Eerste deel is een bos het tweede deel is de speelplaats van een school.

Tussen iedere Scene wordt een beetje muziek gespeeld.

Korte inhoud

In een klas van een doodgewone lagere school volgen tien leerlingen de les.

Vier van hen zijn echte pestkoppen. Ze zijn alleen maar gelukkig als ze na de les een paar leerlingen gepest hebben. Soms gaat het maar om heel kleine dingen. Sofieke en Lowieke krijgen er genoeg van en op een dag besluiten de twee hartsvrienden om de vier pestkopjes uit hun klas eens goed bij de neus te nemen.

Ze beraden een plan, maar moeten de medewerking krijgen van hun juffrouw en nog een paar andere vrienden. Zullen ze erin slagen om hun plan tot een goed einde te brengen?

Zouden de vier pestkopjes het begrepen hebben?

Wat begon als een leuke verrassing begint stilaan de vorm aan te nemen als een echte beestenboel. Precies als in de tijd dat de dieren nog konden spreken.

Sofie, Lowieke en hun beestenboel

Kindertoneel in twee delen

Auteur: Daniel Quintens

Uitgever: www.cts-producties.nl of (.be)

Scene 1 – decor: het bos

(Sofieke – een mooi meisje - zingt een liedje al wandelend in het bos, ze plukt mooie bloemen en stopt ze in haar mandje – ze is zeer vrolijk.

Tot opeens iemand van achter het decor grolt als een leeuw)

Sofieke:

(ze schrikt hevig) Oei, wat is me dat?

Een leeuw? Dat kan toch niet?

Alles is tegenwoordig mogelijk.

Ik moet mij verstoppen.

Maar waar?

(Er wordt weer gebruld van achter het decor – Sofieke kijkt even rond en ziet een dikke boom staan)

Ach, daar kan ik mij verstoppen.

(ze verstoppt zich achter die dikke boom – dan komt Lowieke al lachend te voorschijn).

Lowieke:

Hahahahahaha

(Roept) Sofieke .... Sofieke....

Waar ben je?

(roept) Sofieke.... Sofieke....

Allé kom te voorschijn.

Heb ik je misschien laten schrikken?

(roept weer, want Sofieke komt niet te voorschijn)

Sofieke..... Sofieke.....

Allé, doe nu niet onnozel, ik ben het maar .... Lowieke....

Je kent mij toch?

Je beste schoolkameraad.

(Roept weer) Sofieke.... (Dan steek Sofieke haar hoofd van achter de boom)

Sofieke

Pssss ..... Psssss

Lowieke hier ben ik.

(Lowieke kijkt wat rond en ziet dan Sofieke haar hoofd van achter de boom uitsteken)

Lowieke

Ach, daar ben je.

Sofieke

Kom hier, snel, of hij eet u op.

Lowieke

Wie ... wat... hoe...

Sofieke

Wel, heb je dat dan niet gehoord?

Kom, vlug, er is hier plaats voor twee.

Lowieke

Waarom zou ik?

Wat zou ik moeten gehoord hebben.

Ik was...

Sofieke

Allé kom.

Er zit daar een leeuw of zoiets.

Lowieke

Maar neen Sofieke, die leeuw... of zoiets, dat was ik.

(nu komt Sofieke van achter de boom)

Sofieke

Wat zeg je daar?

Lowieke

Wel, dat...dat...dat...die leeuw, dat was ik.

Sofieke

JIJ??

Lowieke

Ja, ik.

Ik was het die dat leeuwengebrul deed.

Sofieke

En waarom?

Ik was doodsbang.

Lowieke

Heb ik je doen schrikken?

Sofieke

Dat zou ik geloven.

Ik deed bijna in mijn broek van de schrik.

Lowieke

Allé, dat was maar om te lachen zulle.

Ik wilde je toch niet doen schrikken.

Sofieke

Dat kan best zijn, maar ik vond dat niet om te lachen.

Ik was echt..echt... bang.

Lowieke

Echt waar?

Maar Sofieke toch, zijn we dan geen vrienden meer?

Sofieke

Natuurlijk was ik echt bang, maar allé we zijn natuurlijk nog vrienden.

Lowieke

Daar ben ik echt blij voor.

Ik zou het heel erg vinden moesten wij nu geen vrienden meer zijn.

Er zijn hier toch geen leeuwen.

Leeuwen hebben hier nooit rond gelopen.

Sofieke

(Ze begint nu toch te lachen)

Hahahahahaha

Lowieke

Waarom lacht je nu?

Sofieke

Ik vind dat toch wel een beetje om te lachen.

Natuurlijk zijn er hier geen leeuwen.

Dom van me om dat te denken.

Lowieke

Ik ben blij dat je het zo opneemt.

Sofieke

Kom we gaan maar naar huis, het wordt stilaan tijd dat ik mijn bloempjes in een vaas ga zetten.

Lowieke

Ik loop even mee, als het mag.

Sofieke

Natuurlijk mag dat, daarvoor zijn we vrienden.
Kom we zijn weg.

Lowieke

Maar wacht eens, ik heb een lumineus idee.

Sofieke

Je gaat toch weer niet voor leeuw spelen hé.

Lowieke

Natuurlijk, ik ga weer voor leeuw spelen.

Sofieke

En wie ga nu bang maken?
Mij toch niet meer?

Lowieke

Neen, iemand anders.

Sofieke

Wie dan wel, als ik vragen mag?

Lowieke

Kom we gaan daar op die omgevallen boom zitten, want stoelen staan er hier niet.
Ik ga je het direct vertellen.

Sofieke

Allé voor even dan, maar het moet een goed idee zijn, anders ben ik direct weg.

Lowieke

Het is een goed idee, kom zet je en luistert.

Sofieke

Ik zit al.
Komaan vertel, het me.

Lowieke

Luistert...

Sofieke

Ik luister met alle twee mijn oren.

Je maakt me echt nieuwsgierig.

Lowieke

Echt?

Sofieke

Met mijn neus kan ik niet luisteren hé.

Lowieke

Neen, dat zou al te gek zijn.

Hahahaha .... Luisteren met je neus ..... hahahahahaha.

Sofieke

Allé, stopt met lachen en vertel me dat lumineus idee.

Lowieke

Ik weet dat je ook van een grapje hou.

Sofieke

Natuurlijk, wie niet?

Lowieke

Juist.

Luistert.

Moesten we nu eens met onze hele klas naar hier komen en hun eens echt doen schrikken zoals ik jou heb doen schrikken.

Sofieke

De volledige klas?

Lowieke

Natuurlijk, onze volledige klas.

Sofieke

En hoe ga je dat doen.

Lowieke

Luistert...

Sofieke

Ik doe niets anders.

Lowieke

We gaan aan de vrienden vragen of we volgende week....

Sofieke

Volgende week al?

Lowieke

Ja, volgende week, want we hebben dan geen school en de kinderen zullen zich toch vervelen.
We laten ze naar hier komen op te spelen.

Sofieke

Spelen?

Lowieke

Zo gezegd om te spelen.

Begrijp je?

Als ze hier zijn dan gaan wij brullen als een leeuw en eens kijken wie er schrik zal hebben.

Sofieke

Ja, en eens kijken wie er in zijn broek doet.

Hahahahahaha

Dat zal leuk zijn.

Lowieke

Allé, je hebt het begrepen.

Sofieke

Natuurlijk heb ik het begrepen.

Maar moeten we daar de hele klas bij betrekken?

Lowieke

Waarom niet?

Heb jij een betere idee misschien?

Sofieke

Ja, ik zou de vier pestkoppen van de klas eens in de maling willen nemen.

Lowieke

Dat is nog zo een slecht idee niet.

Sofieke

We vragen aan de anderen wie wil meedoen en zo kunnen we wat meer wilde dieren in het bos neerzetten.

Lowieke

Dat is nu eens een goed idee, ik zou zeggen een echt lumineus idee.
Nog beter dan de mijne

Sofieke

Inderdaad, dat zou nog echter zijn.

Lowieke

Komaan we zijn weg.

Sofieke

Wacht nog even, ik denk dat er praktische problemen zijn.

Lowieke

Ja?
Welke?

Sofieke

Wie gaat er ons schminken als echte wilde dieren?

Lowieke

We vragen dat aan onze juffrouw.
Die zal dat wel willen doen.

Sofieke

Denk je dat?

Lowieke

Natuurlijk, want ze heeft dat ook niet zo erg gemunt op die vier pestkoppen.
Als ze ons niet pesten dan plagen ze onze juffrouw en die is daar echt niet mee gediend.

Sofieke

Ik weet het nog zo niet, maar we kunnen het toch proberen.

Lowieke

We zeggen gewoon dat we een toneelstukje gaan opvoeren.

Sofieke

Maar dan ga ze dat tegen die vier zeggen dat het maar om te spelen is.

Lowieke

Neen, natuurlijk niet.

We zeggen tegen de juffrouw dat ze het niet mag zeggen.

Het moet een verrassing zijn voor die vier pestkopjes.

We leggen de hele situatie uit.

Sofieke

Zal ze dat begrijpen?

Lowieke

Maar natuurlijk zal ze dat begrijpen.

Sofieke

Oké

Akkoord.

Het zal hen leren om ons te pesten.

Komaan we zijn weg.

We gaan enkele andere vrienden aanspreken en vragen of ze willen meedoen.

Lowieke

Hahahaha, ik ben al nieuwsgierig om hun gezichten te zien.

Sofieke

Ik ook.

(Samen gaan ze al lachend en al brullend van het toneel)

Scene 2 – decor: de speelplaats.

(Lowieke en Sofieke komen met een viertal kinderen op de speelplaats gelopen – de vier kinderen zijn Mieke, Joske, Mielke, Katrien)

Lowieke

Vrienden .....

Sofieke

.... En vriendinnen....

Lowieke

Juist, vrienden en vriendinnen, jullie moeten nu eens goed luisteren naar wat ik jullie ga zeggen....

Sofieke

.... En vragen...

Lowieke

.... En vragen, natuurlijk ....

Sofieke, onderbreek me niet altijd.

Je bent precies een viswif.

Sofieke

Ja, maar het moet juist zijn en als je het niet kan, laat het mij dan vertellen.

Lowieke

Allé, vertel jij het maar.

Mielke

Meisjes moeten altijd gelijk hebben.

Sofieke

Zouden jullie willen meedoen aan een toneelstukje?

Mieke

Aan een wat?

Sofieke

Aan een toneelstukje.

Joske

Maar dat hebben wij nog nooit gedaan.

Is dat moeilijk?

Sofieke

Maar neen, als je de tekst uit je hoofd leert is dat niet moeilijk.

Lowieke

Kom, we gaan nu niet zagen.

De vraag is, of jullie meedoen met ons?

Mieke – Joske – Mielke – Katrien

Ja, natuurlijk.

Mielke

Als het niet te moeilijk is.

Joske

En niet te lastig.

Katrien

Allé, de jongens willen meedoen, maar het mag niet te lastig zijn en het mag niet moeilijk zijn.

Zo kunnen we bezig blijven.

Sofieke

Nu geen ruzie maken.

Ik vraag alleen of jullie met ons willen mee doen?

Joske

Wat houdt dat in.

Sofieke

Vertel jij het maar, Lowieke.

Lowieke

Ik ben blij dat ik ook nog eens iets mag vertellen.

Sofieke

Hahahahaha

Lowieke

Wij zouden de vier pestkoppen van de klas eens goed bij de neus willen nemen.

Ze hebben ons nu al lang genoeg gepest het is nu eens onze beurt.

We gaan namelijk in het bos die pestkoppen eens goed doen schrikken, in de hoop dat ze ons dan met rust laten.

Mielke

En hoe ga je dat doen?

Joske

Ik zou dat ook willen weten.

Mieke

Wij zouden dat allemaal eens willen weten.

Lowieke

We gaan ze naar het bos lokken en wij gaan, verkleed als wilde dieren, ze eens goed doen schrikken.

Joske

Gaat dat wel lukken, denk je?

Sofieke

Als onze juffrouw ons goed grimeert, zal dat zeker lukken.

(De juffrouw komt nu ook bij de kinderen)

Juffrouw

Wel Lowieke, is het gelukt?

Lowieke

Ze willen meedoen, maar we hebben nog één twijfeling.

Juffrouw

En dat is?

Lowieke

Ze vragen zich af, of dat wel zal lukken met die schmink.

Juffrouw

Ik heb daar vroeger nog een cursus voor gevolgd en ik weet zeker dat het zal lukken.

Jullie zullen er als echte beesten uit zien.

Sofieke

We hebben nog een probleem.

Juffrouw

Welk probleem hebben we dan nog?

Sofieke

Met ons te schilderen alleen zal dat niet gaan.

Ze zouden het direct door hebben.

We zouden nog moeten van die kledij hebben die goed gelijken op dierenvellen.

Dan zouden we zeker als echte dieren kunnen doorgaan.

Juffrouw

Dat is geen probleem.

Wij hebben op de zolder van de school nog van die kledij die we vroeger nog gebruikt hebben in de musical van Jungle boek

Sofieke

Daar weet ik niets van.

Juffrouw

Dat is lang van voor jij naar onze school kwam

Sofieke

Dat is goed.

Doen we het of doen we het?

Iedereen

We doen het.

Lowieke

Nu nog de rolverdeling.

Juffrouw

We moeten drie kinderen hebben die met de vier pestkopjes het spel meespelen en doen alsof ze van niets weten.

Ik stel voor dat Mielke Joske en Katrien dat spel meespelen.

Nu moet ik nog weten wie, wie zal zijn.

Lowieke

Ik zal de leeuw zijn.

Mieke

Ik wil een tijger spelen.

Sofieke

Neen, ik wil de tijger spelen.

Mieke

Waarom?

Jij bent veel te mager daarvoor.

Een tijger moet sterk en groot eruit zien.

Sofieke

Wat zal ik moeten zijn?

Juffrouw

Ik stel voor dat jij een slang bent.
Je bent slank en een beetje groter dan de anderen.

Sofieke

Dat is goed, het zal precies zijn zoals in Jungle Boek.

Juffrouw

Ga nu maar naar huis en vertel het aan jullie ouders.

Lowieke

Dat zou ik niet doen.
Je weet nooit tegen wie ze het zouden vertellen.

Sofieke

Dat is juist, want ouders kunnen toch nooit zwijgen.
Vanaf ze in de supermarkt staan kunnen ze al niet meer zwijgen.

Mieke

Ze denken altijd dat ze het beter weten.

Juffrouw

Allé, het is al goed.
Ga jullie maar naar huis.
(De kinderen verlaten het toneel en blijven even staan op het moment dat de vier pestkopje er bij komen te staan)

Wim

Oei, een vergadering?

Dré

En wij mogen het weer niet weten?

Juffrouw

Maar natuurlijk mogen jullie het weten.
Kinderen gaan jullie nu maar naar huis, ik zal het tegen hen wel vertellen.

(De kinderen verlaten nu het toneel, behalve de vier pestkopjes en de Juffrouw – van deze gelegenheid kunnen de schminksters gebruik maken om ze te schminken, want zij moeten in het tweede deel optreden als dieren)

Kijk, wij hebben besloten om een toneelstukje in te studeren en dan te spelen voor jullie ouders.

Bart

Mogen wij dan meedoen?

Juffrouw

Natuurlijk mogen jullie meedoen.

Hanne

Wij dus ook?

Juffrouw

Iedereen die wil mag mee doen.

Hanne

En over wat gaat dat toneelstukje?

Juffrouw

Dat moeten we nog uitzoeken, maar volgende week beginnen we met de repetities.

Hanne

En waar gaat deze door?

Juffrouw

In het bos.

Bart

In het bos?

Waarom?

Juffrouw

Dat is een plaats waar niemand ons kan storen.

Wim

En waarom niet in de school?

Dré

Dat vraag ik mij ook af, Juffrouw

Juffrouw

Volgende week is er geen school en de school wordt dan gesloten.

De enige plaats is het bos en nu dat het mooi weer is, is dat een uitgelezen plaats.

Vrij in de natuur.

Dré

Ach, daarom.

Juffrouw

Doen jullie mee?

Dré – Hanne – Bart – Wim

Natuurlijk, doen wij mee.

Juffrouw

Goed dan.

Ik ga nu ook naar huis.

Gaan jullie mee?

Dré

Neen, wij moeten nog eens samen praten.

Juffrouw

Oké, toch volgende woensdag om 14 uur op de open plek in het bos.

En nog niets zeggen tegen jullie ouders, want het moet voor hen ook een verrassing zijn.

Dré – Hanne – Bart – Wim

Oké Juffrouw, we zullen er zijn.

(de Juffrouw verlaat nu ook het toneel)

Hanne

Is ze weg?

Bart

Ja, ze is weg.

Zeg, jullie zullen daar toch niet aan mee doen.

Wim

Natuurlijk niet, zo een stom toneelstuk.

Dré

Wij hebben wel wat anders te doen.

Hanne

Ja, wat?

Bart

Dat zou ik ook eens willen weten.

Wim

Ik zou dat ook eens willen weten.

Dré

Eigenlijk weet ik het ook niet, maar allé, we zouden iets kunnen uitvinden.

Bart

Ik heb een idee.

We zeggen dat we meedoen...

Hanne

.... Dat hebben we al gezegd...

Bart

.... En we laten dat toneelstukje in het honderd lopen.

Dré

Hoe ga dat doen?

Bart

We zeggen dat we onze tekst kennen en als we het zullen opvoeren dan kennen we daar niets meer van en de toneelopvoering loopt in het honderd.

Hanne – Dré – Wim

Dat is een goed idee.

Wim

Dat zal weer lachen geblazen zijn.

Hanne

En van de andere zal het weer wenen geblazen zijn.

Wim

Wie zal dan wenen?

Hanne

Wel deze die wel hun tekst kennen.

Wim

Ach die?

Bart

En onze Juffrouw zal weer op haar paard zitten en heel boos zijn.

Wim

Dat kan mij niet schelen.

Hanne

Mij ook niet.

Bart

Doen we dat zoals afgesproken?

Hanne – Dré – Wim

Zoals afgesproken.

Bart

Oké dan.

Kom we gaan ook maar eens naar huis, want ik heb honger.

PAUZE

Tweede deel

In het bos

Scene 3 – decor het bos

(Tijdens de pauze zijn de kinderen die een dier uitbeelden geschminkt – De vier pestkopjes komen eraan)

Dré

Is het hier dat we moesten zijn?

Bart

Dat denk ik toch.

De juffrouw heeft gezegd in de open plaats in het bos

Dré

Maar er is nog niemand.

Zullen zij wel komen?

Hanne

We zijn waarschijnlijk te vroeg.

Dré

Misschien hebben we ons van een dag vergist.

Bart

We hebben ons niet van een dag vergist.

We gaan een beetje wachten tot dat iedereen hier is.

Dré

Wachten? Zeg je?

Dat kan misschien wel lang duren.

Bart

Natuurlijk kan het lang duren.

Dré

Ik wacht niet graag, ik vind dat zo vervelend.

Miscchien was het toch een andere dag en hebben we ons vergist.

Bart

Wel neen, we wachten tot de anderen komen.

Wat dacht je anders?

Dré

Och.... Niets...

Bart

Kom, we zetten ons daar op die omvergevallen boomstam.

Dat zit gemakkelijk.

(Ze zetten zich op de boomstam maar ze zitten niet op hun gemak. Hanne begint heen en weer te schuiven)

Dré

Zit toch stil, Hanne.

Je kruipt hier van de ene bil naar de andere.

Bart

Ben je bang misschien?

Hanne

Wie?

Ik?

Neen, dat niet.

Ik ben nooit bang.

Wim

Zet je dan stil.

Hanne

Ik ben toch niet op mijn gemak als je het mij vraagt.

Het is hier zo bangelijk.

Wim

Bangelijk?

Wat bedoel je daar mee?

Hanne

Ik heb de indruk dat het hier wat donker aan het worden is.

Het zal onweren.

Bart

Denk je dat?

Dré

Ik geloof dat Hanne gelijk heeft.

Ik vind ook dat het hier donker aan het worden is.

Bart

Jullie gaan nu toch niet als bangeriken gedragen hé?

Nog even en de andere zullen wel komen.
Ik voel het aan mijn grote teen.

Hanne

Hoe voelt dat aan?

Bart

Wat?

Hanne

Wel je grote teen.

Bart

Maar dat is maar een gezegde.

Hanne

Ach dat.

(Joske – Katrien en Mielke komen nu ook op de plaats aan)

Joske – Katrien – Mielke

Hallo iedereen.

Joske

Zijn jullie hier al lang?

Bart

Neen, we zijn hier ook nog maar pas.

Hanne

Eigenlijk al een tijdje.

Dré

We zitten hier al bijna een half uur.

Bart

Nietwaar, we zijn hier nog maar pas

Dré

Als jij het zegt zal het wel waar zijn.

Ik dacht....

Bart

Ik zeg altijd de waarheid.

En jij moet niets denken.
Als er te denken valt, dan doe ik dat wel.
Begrepen?

Dré

Ja, Bart.

Hanne

Laat ons nu geen ruzie maken, ik heb het al moeilijk genoeg.

Joske

Moeilijk zeg je?
Wat bedoel je daarmee?

Hanne

Vind jij ook niet dat het hier.....

Bart

Zwijg, Hanne, we zijn hier niet om de bangerik uit te hangen.

Wim

Neen, we zijn hier om toneel te spelen.
Allé, wie heeft er de toneelboekjes bij?

Katrien

Ik niet.

Mielke

Ik ook niet

Joske

En ik zeker niet.

Bart

Wie dan wel?

Dré

De juffrouw zou ze toch brengen?

Joske

Dat weet ik niet.

Bart

Ja, zeg, wat gebeurt er hier allemaal?

(Opeens begint het te donderen en te bliksem)

Bart

Oei, we gaan moeten schuilen.

Hanne

Zie je wel?

Het is hier wel een beetje gevaarlijk.

Bart

Dat zal direct wel over gaan.

Het heeft nog nooit blijven donderen.

(De vier pestkopjes kruipen op de grond heel dicht bij elkaar terwijl Joske - Katrien en Mielke op de boomstam blijven zitten – tussen twee donderslagen horen ze het gebrul van een leeuw, alleen de pestkopjes schrikken)

Hanne

Bart?

Heb je dat ook gehoord?

Hoe dit afloopt...!?